

че за толкова кратко време съм съновал единъ сънъ, на когото значението не разбирахъ и се очакваше сетнината да ми каже. Смаянъ отъ него и като посѣдѣхъ малко, рѣкохъ въ себе си каквото даде Господь то ще бѣде и си трѣгвамъ. Съдържанието на сънѣтъ бѣше това: че съмъ се намѣрилъ въ градѣтъ у дома си и ходихъ по дворѣтъ, а пакъ въ горний ми братовъ ахъръ, дѣто му сж кѣцитѣ и бѣчовитѣ, имало една пещъ (фурна), която пламнѣла, гори и дава голѣмъ пламъкъ съ димъ нагорѣ и нѣкой се мѣркаше наурѣдъ устата ѝ да мѣта и расправа огънѣтъ, приличенъ като на майка ми или на брата ми и му думмахъ: бѣгай че тая пещъ освѣлѣ дѣто е пламнѣла толкова много и силно; нѣ страшно е да не запали и цѣлитѣ кѣщи съ инкравѣтъ ѝ заедно. Подиръ това стори ми се като че се намѣрихъ огъ вънъ сградата на западъ отъ нея и видѣхъ нѣколко черена сухи и само кости на човѣшки глава отъ умрѣли людие, които бѣхж валчести и като съ трионъ разризани прѣзъ срѣдата, а пакъ въ крайщата си имахж нѣщо като пѣнки издадено на вънъ отъ коститѣ, дѣто се мжчихъ съ тънки телове да ги стягамъ и завързвамъ да стоятъ затворени като както първенъ биле; та неможахъ да ги сполуча да се свържатъ и заягчатъ, колкото и да се мжчихъ да ги направя. И така съмъ се събудилъ. Подиръ мене селянетѣ що бѣха напускали колата си, взехж нѣкои да ги вирѣгатъ и да некатъ да вървятъ пакъ, а пакъ Арабаджиевци да ги въспиратъ съпротивенно; щото ги оставихъ тамъ сами да се расправятъ за свободното или забраненото имъ трѣгнование, въсползованъ отъ тѣхното смущение, взехъ си тоягата въ ржката и се спжтихъ къмъ селото имъ. Други нѣтъ, като не бѣхъ миновалъ изъ тоя нѣтъ, мислихъ, че ще да е близу селото до рѣката; нѣ останахъ излъганъ и смаянъ, като виждахъ тукъ нѣско мѣсто, тамъ бранище (корийка), другадѣ голѣмо блато и раскаляно по нѣтътъ, помислихъ си това село, кой знае въ кой край на тая кория е заврято, та се не види и не чува, като ни спрѣха пакъ на първото мѣсто, както и по-прѣди и по-на така не бѣхъ